

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر نماز و طهارت ظاهری و باطنی نمازگزاران بر شیوه ی ادای نماز

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

یوسف کاظمی - آموزگار شهرستان کوهرنگ

خلاصه مقاله:

روح لطیف و روحانی انسان در اثر انس و آویزش با جسم و تمنیات جسمانی، روز به روز از جهان علوی و نیستان روحانی دورتر می شود و از عروج و پرواز به آسمان ها باز می ماند، آرایش های فریبی جهان ماده، چنان پروبال مرغ روح را می بندد که در حیات این جهانی، احساس دلتنگی و حزن می کند. بی شک گام نهادن در گلستان عبادت و نیایش معبود و سیراب ساختن روح از چشمه زلال و نورانی نماز و ذکر خدا، وی را از رنج و قیض ناشی از دوری از باغ ملکوت رهایی می بخشد و انسان را در کسب کمالات و فضایل اخلاقی دستگیری می کند؛ زیرا به حکم صریح قرآنی، اقتضای طبیعی نماز این است که نمازگزار را از زشتی ها و پلیدی ها پاک مبرا سازد. (عنکبوت، آیه ۴۵) شایان ذکر است که نماز مانند جمیع عبادات ظاهری دارد و باطنی، صورتی دارد و معنایی. صورت ظاهری نماز، همان آداب و حرکات و اوراد و اذکار است. اما باطن نماز حضور قلب، صفای باطن و آراستگی به فضایل اخلاقی است. بنابراین توجه به اصل و گوهر نماز از سوی نمازگزار از یک سو سبب طهارت ظاهر و کالبد نمازگزار و از سوی دیگر موجب مهارت باطن و نورانیت دل او خواهد شد. در این جستار، نگارنده بر آن است با پرداختن به انواع طهارت، نقش نماز و ذکر خدا را در تطهیر ظاهر و باطن نمازگزاران، مورد بحث و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

نماز، طهارت، ظاهر، باطن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1973590>

